

Kol Soteh

כל סוטה

גליין מספר: 121 לתאריך: 16/12/2022

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established on 9/11/1976

by the late Moshe Ben-Chaim, may he rest in peace, and Dani Namali, long may he live

What is POLITICS?
POLI = many
TICS = blood suckers

khbbm1@gmail.com

עורך העיתון - דוד אלמן

אתר ארכיון "כל סוטה"

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm1/soteh>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

מיוחד השבוע!

כתבה של מקס הירש:-

מה עושה מקס בזמנו הפנוי אי שם בארה"ב
הכתבה באנגלית, שלא צריכה להיות בעיה לבני כפר הנשיא.
יש גם תמונות!

הארכיון עובר דירה !

כן, אותו מוצר מופלא של יצחק עדר ז"ל - זוכרים? - זה שמזכיר
לנו מי אנחנו ובעיקר מהיכן באנו עד כאן.

למטה, כתבת הסבר על פרוייקט נדרש עבור השינוי הזה - בעברית
- ובאנגלית
נא לקרוא לפחות. יצחק מסתכל מלמעלה

(הערה: הכתבות - רחל גינת הארכיונאית של הקיבוץ)

כתבה שלי (דוד אלמן)

בעקבות כתבות של אראניו (בועז) נאי, שמוליק אפשטיין
ומקס הירש, ראיתי מחובתי להצטרף לענין ולאחר מאמץ רב
הצלחתי לכתוב משהו חצי רציני.

ועכשיו נראה אתכם!!!!

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: khbbm1@gmail.com

For any contact use the address: khbbm1@gmail.com

ארכיון כפר הנשיא עובר דירה ומשתדרג

לכל אוהבי הקיבוץ - קהילת כפר הנשיא לדורותיה - חברים, תושבים, בני משק בעבר ובהווה, אולפניסטים, מתנדבים, אנשים יקרים.

כפר הנשיא הוא בית: שורשים, מסורת, המון זיכרונות מחממי לב, הווה של צמיחה מרשימה. ושורשים יש לטפח ולשמר.

בזכות יצחק עדר ז"ל, שמשימת חייו הייתה תיעוד ההיסטוריה המקומית, זכינו בארכיון נדיר, ייחודי ומושקע.

בארכיון פנינים כגון יומני מנסורה, גביעי הזוגות שנישאו כאן, מדליות ספורט, כלים ומכשירים מימי הקמת הקיבוץ, ריכוז פרטוקולים והחלטות האסיפות, תיעוד כל מי שגר כאן, הענפים, תיקים אישיים, אלפי תמונות, ועוד ועוד.

הארכיון משרת בשמחה הן את המימסד (החלטות, רשימות אוכלוסייה, ותק ועוד), והן את החברים והתושבים, בהווה ובעבר, בקיבוץ, בארץ ובחו"ל, סטודנטים ועוד. סיפורים רבים ומרגשים ראו הקירות האלה.

ממשיכי דרכו של יצחק, רחל גינת ודוד אלמן, ממשיכים במלאכה החשובה, ומוסיפים אמצעי הנגשה מודרניים.

ראו בקישורים: **האתר של הארכיון "כפר הנשיא סיפור מקומי"**

<https://khanassi.localtimeline.com/index.php?lang=he>

האתר של דוד אלמן <https://bit.ly/kh-list>

בקרב הארכיון עובר למיקום מרכזי יותר (מול הספרייה), שכרגע מוזנח ביותר. אך התוכנית מרשימה, וכוללת נגישות וחלל מרווח, ויטרינה עם תצוגות מתחלפות וקבועות, ועוד הרבה.

השיפוץ והריהוט אינם זולים. הקיבוץ משקיע מאות אלפי ₪, אך אנו זקוקים ליותר.

לכן אנו, נאמני הארכיון, פותחים קמפיין גיוס תרומות אונליין ופונים לציבור הרחב, בקיבוץ ומחוצה לו.

כל מי שיפתח את ליבו וכיסו למטרה החיונית הזו – תבוא עליו הברכה.

יש מספר דרכים לתרום למטרה חשובה זו:

* לקהילת כפר הנשיא: ניתן לחתום אצל רותי עמית בספריה, ותחויבו דרך הנה"ח.

* ניתן לשלוח צ'ק ל: אביבה אפשטיין, כפר הנשיא, 1230500.

הצ'ק לפקודת "עמותת ותיקי הגליל". חשוב לצרף פתק: תרומה לארכיון כ.ה.

* התרומות יועברו לקיבוץ דרך "עמותת ותיקי הגליל", שהיא מלכ"ר, כך שכל

תרומה מעל 190 ₪ מוכרת לצרכי מס.

* העברה בנקאית ל:

עמותת ותיקי הגליל

בנק לאומי 10, סניף 976

חשבון 32726/95

חשוב לרשום בפרטים: תרומה לארכיון כ.ה.

* לתרומה מחו"ל רצוי להשתמש ב: <https://wise.com/us/> שם עלויות ההעברה
ממש מינימליות.

(מספר זה"ב) של העמותה: IBAN IL700109760000003272695.

ולרשום בפרטים: תרומה לארכיון כ.ה.

* מספר טלפון לוואטסאפ עיסקי שפתחנו למען התרומות: +972553182264

וגם בו תמצאו את הפרטים.

ההיסטוריה שלנו בידיים שלך

Kfar Hanassi's archive is moving on up!

To all Kibbutz lovers – past and present Haverim, beloved Bnei meshek, Habonim members across the globe, former Ulpan members, volunteers, dear friends;

Kfar Hanassi is a home: roots, traditions, heartwarming memories in abundance and impressive growth at present.

And roots must be nurtured.

Thanks to Yizhak Eder z"l, whose life's work was recording and documenting local history, we have a unique, rare and prolific archive.

The archive contains gems such as the Mansura diaries, wedding goblets, sport medals, tools and instruments from founding days, Asefa's protocols and resolutions, records of everyone who's ever lived here, personal files, photos, and much more.

The archive happily serves the Kibbutz establishment (census records, resolutions, Vetek etc.) as well as Haverim and Toshavim past and present, local and abroad, student, etc. These walls have seen many touching stories.

Following in his footsteps are Rachel Ginat and David Elman, keeping up this important work and adding modern means of distribution.

See links: **The archive's website "Kfar Hanassi A local timeline":**
<https://khanassi.localtimeline.com/index.php?lang=he>

David Ellman's website: <https://bit.ly/kh-list>

Soon the archive will be moving to a more central and spacious location (opposite the library), currently in very poor condition. The plans are impressive, and include a large showcase with permanent and changing exhibits, and much more.

To make this dream come true, the Kibbutz has invested a lot of efforts & money.

Now we need your help.

Anyone who can open their heart and pocket for this special cause – blessed be.

There are various ways in which you can help support this important cause.

* Within KH – please sign up with Ruthie Amit at the library.

* Send a cheque to: Aviva Epstein
Kfar-Hanassi, 1230500, ISRAEL.

The cheque should be made to “Vatikei Hagalil Association”. And please add a note - **"Donation for K.H archive"**.

Donations will be transferred to us via
"Vatikei Hagalil Association", A local
nonprofit & therefore will be tax exempt.

* For donation in Israel, please transfer money to:

"Vatikei Hagalil Association

בנק לאומי 10 / סניף 976 / חשבון 32726/95

And write **"Donation for K.H archive"**.

* For overseas donation, please transfer via <https://wise.com/us/> (minimal transfer fees).

IBAN no. IL700109760000003272695 And write **"Donation for K.H archive"**.

We have a cell phone no. +972553182264 of business whatsapp, with the info.

OUR HISTORY IS IN YOUR HANDS

Jewish Motorcyclists in America

Every Jew outside of Israel finds their connection to Judaism. Mine ended up being through motorcycles.

It all started for me in 2010, when I was sent out to Virginia Beach to build a project. I knew I was going to tow my Harley out with me but was still concerned about how to fill my free time in a foreign town all the way on the other coast. One late night while researching Virginia Beach online I came across a local Jewish motorcycle club. Until that moment I had no idea such a thing existed. I left them a message, introducing myself, and woke up the next morning to 10 messages from 10 different people, all giving me a nice warm welcome.

I spent the next year riding with them at any given chance, forging some great friendships. I also learned that there are many Jewish motorcycle clubs, in most major cities, with names like Lonsmen, Shul Boys, Shalom and Chrome, Chaiway Riders, Mazal Tuffs, Kosher Hogs, Riding Chai and Hillel's Angels. I also learned that the clubs had formed an umbrella club, the Jewish Motorcyclists Alliance (JMA).

The JMA holds a big annual gathering every summer, the Ride To Remember (R2R), to raise money for Holocaust education. A pilgrimage, so to speak. In a big ceremonial ride, 200 – 300 motorcycles rumble across the host city, flying Israeli flags, wearing "Never Again" patches and running all the red lights with a police escort holding up traffic. It is a great show of force and a site to behold. We also hold occasional 'Meet & Greets,' in which one club will invite the others to come spend a weekend riding their area together. Since 2010 I have been to every R2R and almost all of the meet & greets. Most of these events are on the East Cost (where most Jews live), so I typically fly in and rent a Harley, which is not cheap, but fairly easy to do. I have also ridden cross country a few times, which is always a great adventure.

In 2016, I founded my own club, The Lost Tribe of Arizona. The core members are now my closest friends. Most of our rides are day rides and they typically involve food. A known biker moto is "Ride to live, live to ride," but let's face it, us Jews, we ride to eat. Some further rides are overnight and some are multi day rides, to neighboring California, Colorado, New Mexico, Utah or across the border into Mexico. We have good riding whether year-round in Arizona. In winter we ride in the desert and in summer we ride up in the cooler mountains. We post many cool riding pictures on the JMA Facebook page, to remind our friends back east, in "cold country" that they are always welcome to take a break from the snow and come visit and ride with us. And it works. Many of them do just that.

To me, riding new roads with old friends is the most fun you can have with your boots on. And having befriended many Jewish riders from other clubs, I now have friends all over the country and Canada who I can visit anytime and ride with. And I do.

On that note, if any of you "Sotim" ride motorcycles and would like to come out, rent a Harley and see Arizona with a bunch of friendly Jewish riders, come on down anytime!

Let's ride!

Max Heeres (*haben shel Joyce Abb*)
Lost Tribe of Arizona

פרורים מהאסלה

פרור א' - במדינה בה עובדים על כולם בעיניים - מומלץ לאכול גזר

פרור ב' - בצנצנת של מרמיט יש לפחות 2000 קילו-קלוריות,
אבל אני, מ'כפת לי? אני לא אוכל את הצנצנת

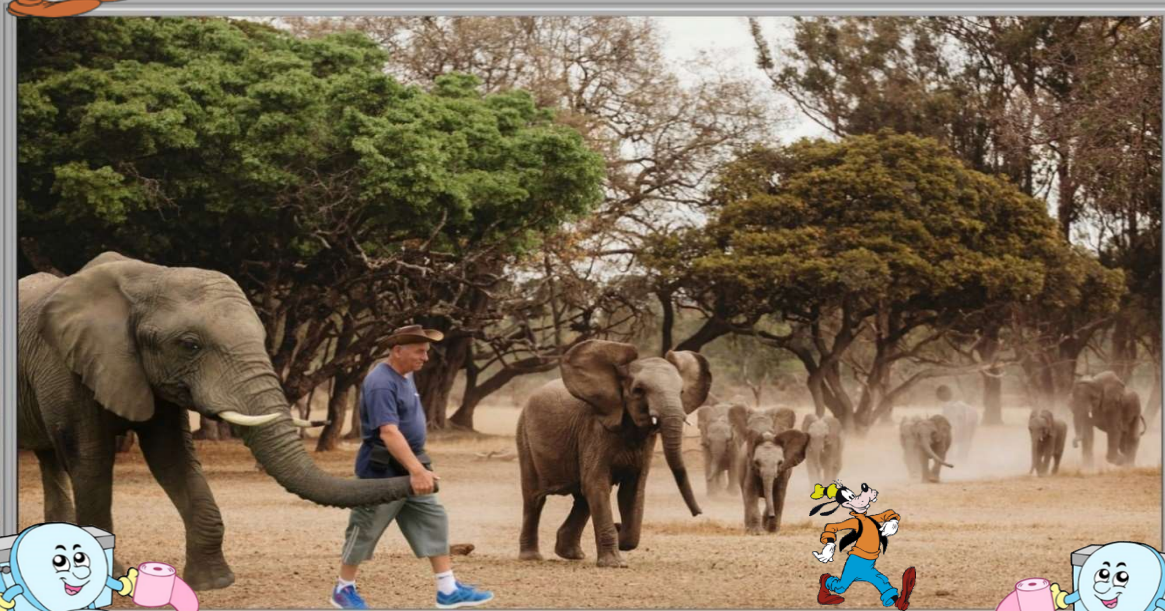
פרור ג' - לוח מקשים - מכשיר שנועד להכניס שגיאות במחשב

פרור ד' - דמוקרטיה? - בוודאי! לכולם יש זכות להסכים לדעתי!

פרור ה' - אם שמן תירס נוצר מתירס, כיצד מיצרים שמן תינוקות?

פרור ו' - בראשית ברא אלוהים את השמיים ואת הארץ.
כל השאר נוצר בסין!

פרור ז' - בתמונה למטה - אני והחבר'ה בטיול

בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

או קיי, בסדר, אבל מה אתך?

זו אינה הכותרת. זו השאלה ששואלים אותי אחרי המאמרים של אראניו (בועז), שמוליק ומקס הירש. או כמו שנאמר ביפנית:

"Put your money where your mouth is"

אז ככה...הגעתי לגיל שבו מתרחשים דברים מאד מעניינים. אה, איזה גיל? טוב אני 78 אבל אל דאגה, זה בערך 26 צלסיוס. מכל מקום, נכנסתי לפנסיה לפני 8 שנים ואני מבלה הרבה בתל חי במקום שנקרא "עמותת וותיקי הגליל". כאן אנחנו לא נחשבים "זקנים". אנחנו ב"גיל התבונה" - למרות שהתבונה הזאת ממני והלאה, אבל שיהיה. המושג "וראה בנים לבניך" יושב לי ממש טוב. יש במשפחתי 19 נכדים, שהם תוצר של 6 "ילדים".

בכל זאת.... מה עושים בגיל הזה? אז ככה.... ראשית הוציאו לי המון חלקים בגוף: הפרוסטטה הידועה, כיס המרה, ולאחרונה גם את השיניים. לגבי מה שיש בתוך הראש... אני לא יודע... צריך לברר אצל פסיכולוג. נכון, זה יכול להיות מביך לדבר על זה אבל למדתי משהו בתל חי. המושג "מביך" מכיל בחובו שני אנשים: אחד - זה שמביך אותי, והשני - זה שמובך, כלומר אני. כשאני מסתכל בראי - אני מבין שאם אני נבוכ, זה משהו אצלי. ואם זה משהו אצלי הרי יש לי את היכולת לעשות עם זה משהו. והרי זה פלא! היום אין לי בעיה לדבר על החלקים החסרים אצלי בגוף, כפי שתארתי לעיל.

אם איני מספר יותר כרגע זה רק כדי לא להעמיס עליכם, סוטים יקרים. שחלילה וחס לא תצטרכו לקרוא יותר מדי. הבנת אותי, אמנון?

בקיצור תוציאו את האצבע וספרו לנו על השטויות בחיים שלכם. (כן, מותר גם להיות רציניים) - זה לא נורא מביך, מבטיח לכם. הכל מתקבל (גם באנגלית) פרט למתקפות אישיות וכתבות אנונימיות.

שכחתי משהו?

דוד אלמן - BBM1 (השם שמור במערכת)

"נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם"

(דוד אלמן - לקשר: khbbm1@gmail.com)

חלק מ"וועדת הזיגולוגיה" בפעילות שכיחה למדי

כן, גם בחיים ה"רציניים" הזיגולוגיה פעלה

מתיבת הדואר

from the mailbox

שלום סוטות וסוטים,

מזמן לא נפגשנו. האם נפגש כאן או
שנמשיך לא להפגש?

Alfred E Neuman

ולמי שלא הבין.....

לפגש את מי שאתה רוצה
לפגש את מי שאתה רוצה
לפגש את מי שאתה רוצה
לפגש את מי שאתה רוצה

